

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΥΨΙΑΙ: ἑπὰὶ ἡ ἡμέρ., λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕως ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αὔριον πωλεῖται

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ ἑφ' φυλλάδιον τοῦ

ΚΥΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΤΑ ΕΝΙΣΧΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 18 'Ιουλίου.

«Τί νὰ γράψω διὰ τὸ «Μη Χάνεσαι»; Ἡρώτων προχθὲς ἑμαυτὸν ὁ κόσμος κοιμᾶται ἢ κάμνει λουτρά· οἱ διηνεκεῖς περὶ γολέρας φόβοι, ὁ καύτων, ταξείδιόν τι ὑπουργοῦ, ὀλίγη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ, νὰ τὸ καθημερινὸν menu τοῦ ἐντοπίου τύπου, παρὰ τὰ κοινὰ ὄλω; καὶ τοπικὰ πράγματα τοῦ ἡμερησίου βίου. Ἀλλὰ χθὲς τὴν πρωῒν ἤρξατο καὶ ἐδῶ διαδιδόμενη ἡ μαύρη ἀγγελία συμφορᾶς μεγάλης· τὰ τηλεγραφήματα ἀλλεπάλληλα εἰ καὶ σκοτεινὰ, γενικὰ, ἀόριστα ἐπεσεβαλίουν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τὴν πανολεθρίαν τῆς Casamicciola—χαριστάτης· πολίχνης ἐπὶ τῆς νήσου Ischia ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νεαπόλεως, ἐν ἣ ἡ πλεῖστοι συνέρχονται ξένοι διὰ τὸ θεῖον λουτρά της—διδόντα εἰς τὴν συμφορὰν ἀναλογίας φρικωδεστέρας ἴσως τῆς πραγματικότητος. Καὶ ὅμως—πρὸ μιᾶς στιγμῆς ἀνέγνων τὰς ἐφημερίδας τῆς Νεαπόλεως—καὶ ἡ τρομώδης περιγραφή τῆς καταστροφῆς, ὑπερβάλλει ὄντως τὰς φανταστικὰς τῆς χθὲς ἀναλογίας, καταπλήτσει, καὶ ὁ δι' αὐτῆς ἐξεγειρόμενος οἰκτο; καὶ ἔλεος ὡς μία ὀδύνη ἀφατος σφίγγει τὰ στήθη δυνατὰ καὶ σιγάζει θανασίμως τῆς καρδίας τοὺς παλμούς.

Εἶνε ἴσως μεγάλαί αἱ φράσεις μου—ἀλλὰ πρὸ τοιαύτης ἀνθρωπίνης συμφορᾶς, ὅταν πρὸ ἐνὸς αἰμοφύρτου τάφου, ὅστις χθὲς ἦν πόλις εὐθυμος καὶ γελῶσα καὶ σήμερον ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας συγκρατεῖ νεκρῶν, εἴκοσιν ἕτεροι χιλιάδες συγγενῶν καὶ φίλων ἐν ἀπογνώσει ὀλοφύρονται, πρὸ τῆς τοιαύτης εἰκόνας δύναται ἴσως ὁ πόνος καὶ ἡ συμπάθεια νὰ ζητήσῃ τὸ μέτρον τῶν λέξεων;

Ἡ Νεάπολις ὅλη συγκρατοῦσα τὰ δάκρυά της σπεύδει ἀρωγὸς ἀκατάβλητος τοῖς ἀπολλυμένῃς· αἱ ὁδοὶ της πλήθουσι φορεῖων καὶ ἀμαζῶν μετακομιζουσῶν νεκρῶν καὶ πληγωμένων· οὐ; εἴκοσιν ἀτμόπλοια συνεχῶς ἀπὸ τῆς κακοδαίμονος νήσου μεταφέρουσιν· τὰ νοσοκομεῖα ὅλα βεῖθουσι

πληγωμένων, καταλαμβάνονται αἱ ἐκκλησίαι, τὰ δημόσια καταστήματα. Ἡ Casamicciola καὶ δύο ἕτερα χωρία ἐπὶ τῆς νήσου Ἰσχίας δὲν ὑπάρχουσι πλέον καὶ ἀντ' αὐτῶν σωροὶ μόνον ἐρείπιων ἀμόρφων ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἀμέτρητα τ' ἀνθρώπινα σώματα ἀναζητοῦνται καὶ ἐκθάπτονται μέχρι τοῦ νῦν. Ἡ καταστροφή ἐπῆλθε τὴν νύκτα τοῦ σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν 16(28)—17(29) λήγοντος· ἡ πρώτη τοῦ σεισμοῦ δόνησις ἐπῆλθε περὶ τὴν 10ην ὥραν τῆς νυκτὸς καὶ ἦν αὐτῷ ἡ ἰσχυροτέρα ἢ καταρρίψασα αἰφνιδίως τὸ πλεῖστον τῶν οἰκοδομῶν ἐξ οὗ καὶ ἡ πανολεθρία συμπεραίνεται ὅμως ὅτι ἡ καταστροφή ἐπεγένετο πληρεστέρας ὡς ἐκ τῆς καταχώσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς πτώσεως τῶν ἐπικειμένων βράχων.

Λέγεται περὶ ἑλληνικῆς τινος οἰκογενείας, ἧς τὸ ὄνομα ὄλω; ἀγνώριστον ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημερίδες καὶ ἡ ὁποία σωθεῖσα ἐκ τοῦ ὄλέθρου, ἐγκατέλιπεν ὅμως ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας ἐν ἣ διητᾶτο μεγάλην περιουσίαν εἰς ἀξίαν νομισματικὰς καὶ τιμαλφῆ.

Ἀφίνω τὸ θλιβερὸν ἀντικείμενον καὶ κλείω τὴν παρούσαν, ἐν ἄλλῳ λυπηρὸν ἐν τῇ ἀθλίᾳ αὐτοῦ σμικρότητι δι' ἡμᾶς τοὺς ἐνταῦθα ἑλληνας προσθέτων· πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ ἐγχώριος ἀστυνομία συνέλαβε καὶ ἐφυλάκισεν ἕνα Ἕλληνα, συνήθως ἐνταῦθα διαμένοντα, κάποιον Δημοσθένην Νικολαΐδην ὑποδειχθέντα ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς καὶ τῆς κεντρικῆς ἰταλικῆς ἀστυνομίας, ὡς δεξιότατον καὶ ἐπίροβον λωποδύτην. Ἐν τόπῳ μικρῷ ἔνθα οἱ συμπατριῶται ἀριθμοῦμεθα ἐπὶ τῶν δακτύλων, ἐννοεῖτε ἂν τὸ γεγονός; τοῦτο μᾶς ἐθλίψε διὰ τὸ ἐθνικὸν ὄνομα ὕπερ ὑπερφάνως γνωρίζομεν νὰ φέρωμεν.

Βάριον, 19 'Ιουλίου

CHARITAS!

Ἐλεεῖτε! Ἐλεεῖτε! Μετὰ τὸν τρόμον καὶ τὴν φοίκην, μετὰ τὸν ἄρρητον πόνον, ὅστις πνίγει τὴν καρδίαν καὶ ξηραίνει τοὺς ὀφθαλμούς, πόσον ἀνθρωπίνως ὠραῖον εἶνε τὸ θέαμα τῶν σπευδόντων εἰς ἀρωγὴν τῆς δυστυχίας! ἢ ἀπ' αὐτοῦ συγκίνησις ἡρεμωτέρα ἀποσπᾷ τὰ γλυκύτερα δάκρυα ἀπὸ τ' ἀνθρώπινα ὄμματα.

Ἀφ' ἐνὸς ἡ φρικώδης πανολεθρία, ἦν ὁ ἀγγλικὸς τύπος χαρακτηρίζει ὡς μίαν τῶν μεγίστων καταστροφῶν τοῦ αἰῶνος—ἡ Casamicciola καὶ τὸ Torio κατεστραμμένα διὰ παντὸς,

ερείπια καλύπτοντα ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πτώματα— ἀφ' ἐτέρου ἑλόμενον τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος, φρίττον κατ' ἀρχῆς, συγκινοῦμενον εἴτα καὶ μετὰ δακρύων σπεύδον πρὸς μείωσιν τῆς συμφορᾶς πρὸς βοήθειαν τῶν ἐπιζώντων. Ὅλους, ὄλους, πάσας τὰς τάξεις, πάντα τὸν λαὸν περιλαμβάνει τὸ εὐγενὲς τοῦτο θέαμα : ἐργάται καὶ ἀχθφόροι κατὰ ἑκατοντάδας προσφέρουσι δωρεὰν τοὺς βραχιόνιας τῶν πρὸς ἔκχρωσιν καὶ διάσωσιν τῶν δυστυχῶν, πρὸς μεταφορὰν τῶν πληγωμένων, πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν· ὁ βασιλεὺς, ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς συμφορᾶς, τηλεγραφεῖ ὅπως δαπανηθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἴου δῆποτε ποσὸν διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας καὶ σπεύδει ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ὅπως διὰ τῆς παρουσίας του ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ πικρὸν καὶ βαρύντατον ἔργον, τὰ ἐπαρχικὰ καὶ δημοτικὰ συμβούλια ἐν βία ψηφίζουσι βοήθειαν καὶ τηλεγραφικῶς διαβιβάζονται πανταχόθεν τῆς Ἰταλίας τῇ Νομάρχῃ Νεαπόλεως ἑκατοντάδες χιλιάδων φράγκων : ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Νεαπόλεως προσφέρουσι ἀνὰ ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων ἐκάστη· ὁ τύπος διοργανίζει ἰδιωτικῶς συμφορὰς πανταχοῦ, ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσιν, ἐν ταῖς χωρίοις : οἱ ὑπουργοὶ σπεύδουσιν ἀνὰ οἷς ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ἀφοῦ πρῶτον ἐν Ρώμῃ συνελθόντες εἰς συμβούλιον διέθηκαν σπουδαῖον χρηματικὸν ποσόν, διὰ τὰ πρώτα βοηθήματα : οἱ πρίγγητες τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τηλεγραφικῶς διαβιβάζουσιν ἐκ τῶν ἰδίων χιλιάδας καὶ χιλιάδας φράγκων καὶ οἱ σπουδασταὶ ἐν τοῖς σχολείοις συλλέγουσι τὰς ἱσχνὰς τῶν προσφορᾶς, καὶ πάντες θέλουσι καὶ δώσουσι, καὶ τὴν ἀνάγκην, καὶ πᾶσι νὰ βοηθήσονται : εἶνε ἀμίλλα ἀγαθοεργίας, πρῶτος ἔλεους, ἔξωθεν ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, ἥτις σοὶ ἀποσπᾷ δάκρυα, καὶ, καὶ σχεδὸν σχεδὸν ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ συμβαίη καὶ ποτε μίαν δυστυχίαν, ὅπως ἐν αὐτῇ ὄντως ἐκδηλοῦται ἡ ἀνθρωπίνος καρδία εὐγενῆς, συμπαθοῦσα, ἀγαπᾶσα, χριστιανικῆ.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλίᾳ Γερμανίᾳ, διενεργοῦνται ἤδη συν-

νεισφοραὶ ὑπὲρ τῶν ταλαιπώρων θυμάτων τῆς νήσου Ischia τὸ αἰσθημα αὐτὸ τῆς φιλανθρωπίας ὑπερβάλλον τὰ θριαφύοντα ἔθνος, ἐξερχόμενον τῶν συνόρων ἐπικρατίας καὶ διαπλούμενον παρ' ἑτέροις ἀνθρώποις, οὐς συμφέροντα καὶ ἀντιζηλῶντα ἀπ' ἐκείνων ἴσως χωρίζουσι, συμπληροῖ τὴν μεγάλην τῆς ἀγάπης εἰκόνα, παρομοίως τῇ ὁποίᾳ μόνος ὁ Ἰθ' αἰὼν εἶδε τοῦ Χριστοῦ τὰ ὄνειρα.

Ἐλεεῖτε, ἐλεεῖτε ! Κάμετε καὶ σεις αὐτοῦ κατὰ τι : ἡ φιλανθρωπία εἶναι τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς ἔθνους· ἂς μὴ ὑστερήσῃ ἡ Ἑλλὰς τῶν ἐτέρων τῆς Εὐρώπης· ἐθῶν δότε σῆς οἱ τοῦ Μη Χάνεσαι τὸ πορθητικὸν ἂς προσενηγῶσιν αἱ στήλαι τῆς ἐφημερίδος ὅπως συλλέξωσι τὰς προσφορὰς πάντων ἂς ὠφελῶμεν τῆς ἔστω καὶ πικρᾶς ταύτης περιστάσεως ὅπως προσφέρωμεν ἕνα ὄβολον καὶ ἐν δάκρυ εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν· οἱ ἄλλοι θὰ τὸ ἐνθυμηθοῦν μίαν ἡμέραν.

A. Γ. Η.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἔτος ἑλόμενον παρήλθεν ἀφ' ὅτου ἡ νόσος εὐλογία ἐνεσκίψεν εἰς τὸ χωρίον Κοροπί τοῦ Δήμου Κοροπίας καὶ οὐδεμία μέχρι τοῦδε γενναία φροντίς ἐλήφθη πρὸς ἀποσόβησιν αὐτῆς. Μολονότι δὲ τὸ «Μη Χάνεσαι» ἐπανειλημμένως ἐγραψε περὶ τῆς ἀκηδείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Κροπίας καὶ ἐζήτησε τὴν ἀμεσον ἐνέργειαν ἐπὶ τούτου τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, οὐδὲν ἀποτελεσματικὸν μέτρον ἐλήφθη καὶ ἤδη ἔχοντες νῦν ἐπίστασιν τῆς εὐλογίας, ἐξ ἧς συνέβησαν περισσότερα τῶν τριάκοντα κρουσμάτων καὶ εἰς ἑκατὸν δὲ ἀναβιβάζονται οἱ μέχρι τοῦδε ἀποθνήσκοντες. Ἐπειδὴ δὲ τὸ χωρίον Κοροπί εὐρίσκεται εἰς ἀμεσον σχέσιν μετὰ τὴν πρωτεύουσαν, καθ' ὅσον καθ' ἑκάστην ἔρχονται ἐκεῖθεν χωρικοὶ, φο-

ρεῖς τοῦ μολύσματος, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται οὐδὲ εἰς τὴν ἐλαχίστην κάθαρσιν, ἐντεῦθεν δὲ δυνατόν νὰ προκύψωσι νέαι σκηναὶ Κανθάρου καὶ Γουδι, παρακαλοῦμεν ἅπασι ἐτι τὰς ἀρμόδιαι ἀρχαί, ἂς καθιστῶμεν καὶ ὑπευθύνου; νὰ λάβωσι πᾶν δυνατόν μέτρον πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κακοῦ· διότι ὡς ἐπληρορρήθημεν ἐν Κοροπί οὔτε γενικῶς ἐνηργήθη ἐμβολιασμὸς, οὔτε ἐπιτυχῆς, ἀλλ' οὔτε τὸ σωτήριον μέτρον τῆς ἀπομονώσεως καὶ ἀπολυμάνσεως ἐφηρμόσθη καθόλου.

Ἄν ἐντράπα ἡ Ὥρα ἡ χθεσινῆ, γράφουσα περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὄχθετων, νὰ ἐμολογήσῃ μετὰ προφανοῦς ἀναισθησίας ὡς κυβερνητικὸν ὄργανον ὅτι εἰς ἐκ τῶν ὄχθετων εἶνε, ὡς γνωστόν, γενικὸν δοχεῖον τῶν ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ βόθρων τῶν οἰκίων.» Δι' αὐτὸ εἶνε οἱ ὄχθετοί; Καὶ ἂν δὲν ἦνε, τότε πῶς ἡ Ἀστυνομία τοῦ Τρικουπί ἐπιτρέπει τὴν τοιαύτην δυσώδη παρανομίαν; Τὸ δὲ φρικτότερον εἶνε ὅτι καὶ πρῶην μέλη τοῦ ὑπουργείου, ὡς ὁ κ. Καλλιγᾶς, εἶνε ἐνοχοὶ τοιούτου ἐγκλήματος. Καὶ τὸ φρικτότατον ὅτι αὐτοὶ ὁ κ. Φιλήμων, μετὰ τὸν διπλοῦν αὐτοῦ τίτλον, ὡς πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιογράφος ἀντιπολιτευόμενος, ἐνέχεται καὶ αὐτὸς ὡς ἰδιοκτήτης καὶ οἰκογενειάρχης εἰς τὴν δηλητηρίασιν τῆς ἀτμοσφαιρᾶς διότι βλέπετε ὅλοι εἴμεθα διὰ νὰ φωνάζωμεν, πολὺ ὀλίγοι δὲ πράττουσιν ἢ μᾶλλον πολὺ ὀλίγοι δὲν διαπράττουσι.

Ὅτι γίνεται μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ μας εἰς τὰς διοικητικὰς θέσεις, τοῦτο συμβαίνει μετὰ τοὺς συλλόγους εἰς τὰς διδασκαλικὰς θέσεις. Ἄν ἀποβλέπουσι ποῖος εἶνε ὁ καλλίτερος, ποῖος εὐδοκίμει, τίς ἐκπληροῖ τὸ καθήκον του, ἀλλὰ ποῖος ἀρέσκει ἢ δὲν ἀρέσκει, τίς γνωρίζει νὰ περιποιηθῆται τοὺς ἑφόρους καλλίτερα, τίς νὰ κἀμνη κατῆρη περισσότερα, τίς εἶνε ἐρωτάληπτος ἢ εἶνε παραπολὺ τοιοῦτος, τίς

εἶνε δουλικώτερος τοῦ ἄλλου καὶ τὰ παρόμοια. Ἐν Φιλιππουπόλει ἐφέτος ἡ διδασκαλία εἰς τὰς γενομένας ἐξετάσεις ἐφάνη καρποφορωτάτη. Καὶ ὅμως μεθ' ὅλα τὰ καλὰ ἀποτελέσματα ἀπελύθησαν ἀνευ σπουδαίου λόγου ὁ κ. Σακελλαρίου, διευθυντῆς τοῦ Ζαριφείου, προλαβὼν καὶ παράτριπτος, ὅλα δὲ αὐταὶ αἱ ἀπαιτήσεις πρὸς μεγάλην τῶν Σχολείων ζημίαν. Ἐλήφθησαν δὲ τὰ μέτρα ταῦτα σχεδὸν ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, καὶ μόνον πρὸς ἱκανοποιήσιν προσωπικῶν παθῶν. Ὁ Θερακικὸς Σύλλογος, ὅρ' οὐ τὴν διέβησαν τὰ Ζαριφεια διδασκαλεῖα, ἂς ἐξετάσῃ καλῶς πρὶν ὑπογράψῃ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου του κ. Καραπαναγιώτη ἐκδοθέντας φετρᾶδες, διότι ὡς καταπαραγνώστης μπόρει νὰ τὰ εἶδε ὅλα μαῦρα τὰ πράγματα καὶ ἐζήτησε νὰ τὰ μουντζουρώσῃ.

Περὶ τὴν δευτέραν καὶ τριάκοντα πέντε λεπτὰ περίπου τῆς πρώτης σήμερον ἠσθάνθημεν σεισμὸν δυνατόν. Εἶθε νὰ μὴ ἐπῆλθον δυστυχήματα εἰς ἄλλα μέρη. Ἐχομεν τὸν τύπον, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν χολέραν· ἤδη μᾶς ἐπῆλθεν καὶ ἡ ὄρη Κυρίου. Ὑπάρχουσιν οἱ φοβούμενοι σεισμοῦ; ἐν ταῖς νήσοις.

Ἦ; διὰ νὰ τιμωρηθῇ ὁ φίλος κ. Θ. Γ. Κολοκοτρώνης, ὁ φιλάνθρωπος Φαλῆς, διότι ἔκαμε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν εἰς τὴν κυβερνησιν νὰ ζητήσῃ αὐτὸς νὰ διευθύνῃ τὸ Λοιμοκαθατήριον, ἐπροτίμησαν δὲ ἀντὶ τοῦ πανελληνίου ὀνόματος καὶ χαρακτήρος τὸν φαῦλον Σακελλαρόπουλον, τοῦ ἔρριξαν σήμερον εἰς τὴν πόρτα τοῦ ἐμπρὸς, Ὅδος Μουσῶν, παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος, ἐν ψοφῶνι φοβερῷ, ἕνα σκύλαρον τρισκαιδεκάπηχυν, χύνοντα τὴν βρώμα του καὶ τὴν σήψιν του καὶ τοὺς δηλητηριώδεις ὀργανισμοὺς του ὡς πίδακα τοῦ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 529)

— Ἐλθετε, φίλε μου, εἶπεν, ἔλθετε. Μὴ λησμονῆτε τὰς συστάσεις μου· ἔστε ἥρεμος, ἰσχυρὸς.

Συγχρόνως μετ' αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς οἰκοδομῆς ἐφάνησαν ἐξεληθῶσαι ἡ βαρόνη καὶ ἡ Ἐρριέττη. Ἐκεῖ, ἐμελλόν νὰ ἀποχωρισθῶσιν. Ἀμφοτέραι ἦσαν μελανεῖμνες, ἔχουσαι ἐκάστη μέλανα καὶ πυκνὸν πέπλον ἀνηρημένον ἐπὶ τοῦ πύλου. Ἡ βαρόνη ἐκράτει μικρὸν ὀδοπορικὸν σάκκον.

Οἱ δύο ἄνθρωποι ἀσκεπεῖς προύχθησαν πρὸς τὰς κυρίας, αἵτινες εἶχον σταθῆ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων τινῶν βηματίων. Ἡ βαρόνη ἦν καταβεβλημένη, ἀλλὰ διετῆρει τὴν γαλήνην καὶ ἐφάνητο ὅτι ἀπόφασιν εἶχε νὰ ὑποφέρῃ ἀκόμη. Ἡ Ἐρριέττη ἦν ὠχρὰ καὶ ἔτρεμεν· ἡδύνατο ἑκάστος νὰ παρατηρήσῃ ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῆς τὰ ἔχνη δακρύων μὴ ἀπομαχθῶντων καλῶς.

Ὁ κ. Λαγγάρδ τείνας τὴν χεῖρα πρὸς τὴν βαρόνην.

— Κυρία ἐντάμωσιν, κυρία, εἶπε, καλὴν ἐντάμωσιν καὶ ἐντὸς ὀλίγου, ὡς ἐλπίζω.

— Ἄν θὰ παῖσω σκεπτομένη ὑμᾶς, ἀπήντησεν ἡ κυρία Δεσιμαίτζ.

Τοῦτο μόνον εἶπον καὶ ἔστησαν ἀπέναντι ἀλλήλων ἄφωνοι, τοῦθ' ὅπερ ἔστιν εὐγλωττότερον τοῦ λόγου.

Ὁ κ. Λαγγάρδ στραφεῖς εἴτα πρὸς τὴν Ἐρριέττην εἶπεν αὐτῇ τοὺς λόγους τούτους, τοῦ ὁποίου μόνη ἡδύνατο νὰ ἐγγόησῃ.

— Ὑπεσχέθην καὶ θὰ τηρήσω τὰς ὑποσχέσεις μου.

Ἡ νεῆνι ἀπήντησεν αὐτῷ διὰ βλέμματος μεστοῦ ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης, εἴτα προχωρήσασα κατὰ ἐν βῆμα ἔτεινε τὸ μέτωπον.

Διὰν συγκεκινημένος ὁ κ. Λαγγάρδ κατισπάσθη αὐτό. Τότε ὁ Λυκογιάννης, ὅστις ἴστατο ὀλίγῳ ὀπίσθεν, ἐπλησίασε τὴν βαρόνην.

— Κυρία, εἶπε μετὰ φωνῆν συγκεκινημένην, λογιζομαι εὐτυχῆς γνωρίζων τὴν ὁρᾶν ὅτι ὑμεῖς καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἄ! εἶμαι ὑπερήφανος, εὐτυχῆς διότι ὑπῆρξα τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης ἀποσιώσεως. Ὅταν σκέπτομαι τί ἤμην, ὅταν θὰ συγκρίνω τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον μετὰ τὸν ἀνθρώπον τὸν σκεπτικόν, θὰ θέλω, ἰδοὺ τὸ ἔργον ὑμῶν. Μετὰ τῶν ζωηρῶν εὐχαριστιῶν μου, κυρία, δέξασθε τὴν ἐκφρασιν τὴν βαθεῖας εὐγνωμοσύνης μου.

— Σᾶς ὄρελομεν, Ἰωάννη, τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπράξαμεν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἐσώσατε τὴν ζωὴν τῆς θυγατρὸς μου, φίλε μου, τοῦτο δὲ οὔτε αὐτὴ οὔτη ἐγὼ δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν. Ἰωάννη, προσέθεσε, μετὰ τινος ἐρεθισμοῦ, ἐναγκαλισθητέ με.

Ὁ νεανίας ἔσχε φρικασίαν τινα χαρᾶς, ἀλλ' ἐδίττασε πρὸς στιγμὴν συγκρατούμενος ἐξ αἰσθήματος σεβασμοῦ. Ἄλλ' ἡ βαρόνη εἶχεν ἀνοίξει αὐτῷ τοὺς βραχιόνιας, ὅτε οὗτος ἐπλησίασεν ἄφεις νὰ τῷ διαφύγῃ εἰς λυγμός.

Ὅτε δὲ ἐπλησίασε τὴν Ἐρριέττην μόνον τὴν λέξιν «εὐχαριστῶ» ἠθύνθη νὰ προσφέρῃ τὰς λοιπὰς δὲν κατώρθωσε ν' ἀπαγγεῖλῃ. Τότε, τὸ στήθος ἔγων πεπιεσμένον, τὴν ψυχὴν ἐστενοχωρημένην, μετὰ ἀκτινοβολοῦντας ὀφθαλμοὺς ἐγονιπέτησε καὶ λαβὼν μίαν τῶν χειρῶν τῆς νεανίδος προσεκόλλησε τὰ τρέμοντα χεῖλη του ἐπ' αὐτῆς.

Τὰ δάκρυα τῆς Ἐρριέττης, ἥτις ἔμενε ὡσαύτως ἄφωνος, ἔρρευσαν, ὅπως καλύψῃ δὲ αὐτὰ καὶ τὸ ζωηρὸν ἴσως ἐρούθημα, ὅπερ ἀντικατέστησε τὴν ὠχρότητα αὐτῆς, κατεβίβασε μετὰ σπουδῆς τὸν πέπλον τῆς.

Ὁ Λυκογιάννης ἐγερεῖς ἔρριψε βλέμμα ταχὺ ἐπὶ τοῦ προστάτου του, ὅστις ἐμεῖδιά ἠδέως.

Οἱ ἔπποι ἀνυπομονοῦσιν, ὁ δὲ ἡνίοχος ἀναμένει· ἀναχωρήσωμεν, εἶπεν ἡ κυρία Δεσιμαίτζ, ἀνατράχουσα τελευταῖον βλέμμα μετὰ τοῦ κυρίου Λαγγάρδ.

Ἀμφοτέραι διεληθῶσαι τὴν αὐλὴν καὶ τὸν οὐδὸν τῆς θύ-

ρας ἀνέβησαν ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ἧς σχεδὸν ἀμέσως ἠκούσθη ἡ περιστροφή τῶν τροχῶν ἐπὶ τῆς λιθοστρώτου.

Ὁ Λυκογιάννης ἔμενε ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἀκίνητος ὡς ἀγαλμα. Ὁ κύριος Λαγγάρδ ἔθεσε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ νεανίου, ὅστις ἀνετινάχθη, ὡσεὶ εἶχεν αἴφνης ἐξυπνήσει.

— Μεθαύριον, εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος Λαγγάρδ, θὰ ἀναχωρήσωμεν ὡσαύτως.

Ὁ νεανίας ἀνεστῆναξε.

— Πρέπει νὰ ἦσθε ἰσχυρὸς, φίλε μου· ταῦτά εἰσιν αἱ μικραὶ δοκιμασίαι τοῦ βίου.

Ὁ Λυκογιάννης ἐμεῖδισε θλιβερῶς καὶ παρατηρῶν τὸν προστάτην αὐτοῦ.

— Εἶσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ ἐμέ; ἠρώτησε.

— Μάλιστα. Ἡδυνήθητε νὰ νικήσητε τὴν συγκίνησιν σας ὅσον ἔπρεπε, ἐφάνητε μᾶλλον ἥρεμος, μᾶλλον κύριος ὑμῶν αὐτῶν ἢ ὅσον ἠλπίζον· πολὺ καλὰ, Ἰωάννη, πολὺ καλὰ! Οὐδὲν εἶπετε, οὐδὲν ἐπράξατε τοιοῦτον, ἐξ οὗ νὰ ὑποπτεύσῃ ἡ Ἐρριέττη τὰ σχέδιά μου, τὰ ὁποῖα ὄρεῖται ν' ἀγνοῇ ἐπὶ τινά εἰσέτι χρόνον. Εἰσέρχασθε εἰς νέον βίον, φίλε μου, ἔχετε ν' ἀντιπαλαίσσητε πρὸς τοὺς ἀγῶνας οὐχὶ πλέον διὰ τῆς φυσικῆς ρώμης, ἀλλὰ διὰ τῆς ἠθικῆς ἰσχύος. Μάλιστα, Ἰωάννη, εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σᾶς διότι σήμερὸν ἐδείχθητε ἰσχυρὸς.

Ὁ δυστυχῆς Λυκογιάννης ἐφάνη ἰσχυρὸς, ἀλλ' ὅτε ὁ εὐ-

ἀναβρυτηρίου. Εὐτυχῶς ἀπὸ ἐδρόσισε τὰ περίξ κάμποσαι ὄραις, ἔλθοντα τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας τὸ παρελάβον, τῆς κηδείας του γενομένης μετὰ μεγάλης πομπῆς. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἦτο καὶ ἱππότης.

Ὁ κ. Μαντόλας συνέλαβε τὴν εὐτυχεστάτην ἰδέαν νὰ συνταχθῇ ταχυδρομικὸς χάρτης τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι τῆς γενικῆς ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας, ἔχων ὅλας τὰς γραμμὰς, τὰς τε ἀτμοπλοικίας καὶ τὰς τῆς ξηρᾶς, ποῦ ὑπάρχει γραφεῖον ταχυδρομικόν, τὴν ἀπόστασιν τῶν ὥρων, κτλ. Τὸν χάρτην αὐτὸν ἐσχεδιάσεν ὁ ἀξιόλογος χαρτογράφος μα; κ. Χρυσόχοις μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἀκριβείας καὶ ἐπιστημονικότητος. Ἐστάλη δὲ εἰς τύπωσιν εἰς Βενετίαν. Συγχαίρομεν εὐλικρῶς τὸν κ. Μαντόλαν διὰ τοῦς σωτηρίου; νεωτερισμοῦ; οὗ; εἰσάγει ἐν τῷ κλάδῳ, ἐκείνου; δηλαδὴ ὅσους; τῷ ἐπιτρέπει νὰ εἰσάγῃ ἢ πολιτικῇ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Πατρῶν θε;μὸν αἰσθηματικώτατον κοινωνικῆς ὑφῆς ἔργον, τὰ Καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μεγάλου μεταρρυθμιστοῦ Μαρτίνου. Ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ χιλιάδας θὰ ἐξοδευθῇ.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ ἐν Πειραιεὶ διευθύντρια ἰδιωτικῷ Παρθενωγαγεῖου κ. Ζωῆ Γαίκα, ἐπιθυμοῦσα ν' ἀνταποκριθῇ διὰ πάσης θυσίας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὁμηρικῆς καταπληκτικῆς μεγαθυνομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς, ἐνοικίασε δι' ἀδρά; δαπάνης, τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας Θεμιστοκλέους; εὐρύχωρον καὶ μεγαλοπρεπῆ οἰκίαν τῶν κυρίων Τσαουσποῦλων (πρώην Ἰωαννίδου).

Οὐδέμια ὑπολείπεται ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ἀξιόλογον τοῦτο Παρθενωγαγεῖον, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὁποῖου δικαίως ἐναθρόνουνται οἱ Πειραιεῖ; διευθυνομένοι οὕτω ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῆς εὐκαταδέτου; διευθυντρίας αὐτοῦ, μέλλει νὰ καταστῇ

εργέτης αὐτοῦ ἀνεχώρησε, μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του ὅπου ἐλαυτεν ὡς παιδίον.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐπανάδου τῆς βαρόνης Δεσιμαῖζ ἐν Βωκοῦρ, ὁ σύζυγος αὐτῆς, ὃν εἶχε χαιρετῆσει μόνον τὴν προτραϊαν, χωρὶς νὰ τῷ ὀμιλήσῃ, ἤρωτησε δι' ὑπηρετοῦ ἐὰν εὐρεστέτω αὐτῇ νὰ τῷ παράσχῃ στιγμὴν τινα συνεντεύξεως.

Ἡ βαρόνη ἀνέμεινε τὴν ἀναπόρευτον ταύτην συνέντευξιν καὶ εἰδοποίησε τῷ βαρόνῳ, ὅτι ἦτο ἐτοιμὴ νὰ δεχθῇ αὐτὸν ἐν τῷ δωματίῳ της. Μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ κατευνάσῃ τὴν ταρχάν της καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει της τοῦ ν' ἀρνηθῇ πάντα, οἰομένη ὅτι καὶ ἂν ἦτε τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεώς του.

Ὁ βαρόνος ἐνεφανίσθη μειδιῶν, εὐπάρυφος, κῆτρεπισμένος, ἐνδεδυμένος κομψῶς καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον συρμόν. Ἰπεκλήθη φιλοφρονητικῶς ἐνώπιον τῆς συζύγου του, ἥτις ἀποστρεφόμενη ν' ἀντιχαιρετῆσῃ αὐτὸν, διὰ σημείου μόνον προσεκάλεσε νὰ καθίσῃ.

— Ἄ! ἄ! εἶπεν, ἐξεπλάγητε πολὺ χθὲς κατὰ τὴν ἀφίξιν σας, διότι με εὐρετε ἐνταῦθα εἰς τὸν οἶκόν σας ἐγκατεστημένον.

— Τῶνόντι, κύριε, ἀπήντησε ψυχρῶς.

— Δὲν ἀνεμείνετε τὴν ἐκπληξιν ταύτην, δὲν ἔχω τὴν ἀ-

μία ἐκ τῶν κεντρικῶν ἐστιῶν τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως, εἰς ἣν καὶ μόνῃ ἢ κ. Γκίκα ἐξ ἀφοσιώσεως ἀφιέρωσε τὸν βίον αὐτῆς.

Περὶ ἐργος παρατήρησις. Ὁ μὴν Ἰούλιος εἶνε ἐν Ἑλλάδι ὁ κατ' ἐξοχὴν ποιητοκτόνος μῆν. Ὡς ὁ Λίνος τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μυθολογίας ἀπέθνηκε δηγθεὶς ὑπὸ λυσσῶντος κυνός, ἀλληγορία τῆς ἀνοίξεως θνησκούσης ὑπὸ τῶν κυνικῶν καυμάτων, οὕτω καὶ πέντε Λίνους τοῦ νεαροῦ Ἑλικωνός; μας ἀριθμοῦμεν ἀποδόντας τὴν τελευταίαν πνοήν των ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ. Εἶνε οὗτοι ὁ Σούτσος, ὁ Κανδιάνος Ρώμας, ὁ Τανταλίδης, ὁ Βαλαωρίτης καὶ ὁ Ἰούλιος Τυπάλδος!

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΧΟΛΕΡΑΣ

(Εἰδικοῦ Ἀνταποκριτοῦ ΜΑΣ)

Θεσσαλονίκη, 20 Ἰουλίου 1883.

Ἡ τὴν χώραν τῶν Φαραῶ μαστιζούσα βροτολογίος; χολέρα ἀπέσπασε τὴν προσοχὴν πάντων ἀπὸ τῆς πολιτικῆς, καταστήσασα κύριον θέμα τὴν συζήτησιν πρὸς λήψιν προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τῆς διαδόσεως τῆς νόσου. Ἐπόμενον ἦτο μετὰ τὸσαῦτα κίνησιν καὶ πάταγον τῶν ἐφημερίδων νὰ κινήθῃ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δυναμένων οἴτινες; ἀξιοπαύτως μεριμνῶντες; (καίτοι τὸ κακὸν ἀπέχει ἐτι παρ' ἡμῶν) συνέστησαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἀνωτέρου Τούρκου ὑπαλλήλου διατελοῦσα, ἔχουσα ὡς μέλη πολλοὺς ἐκ τῶν προκρίτων Μουσουλμάνων, Χριστιανῶν καὶ Ἑβραίων καὶ τοὺς κκ. προξένους τῶν ξένων δυνάμεων, ὧν ἐξήτλη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ φιλικὴ ἀρωγῇ, ἤρξατο ἐργαζομένη ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν. Καὶ πρῶτον διήρξε τὴν πόλιν εἰς τέσσαρα

ζῴσιον νὰ πιστεύω ὅτι σὰς εὐφρέστησεν αὕτη ἄλλ' ἀδιάφορον, ἦτο μία ἐκπληξίς. Ἐδῶ ἐκάματε θαύματα, κυρία βαρόνη, τὰ πάντα εἶναι μεγαλοπρεπῆ. Τὸ Βωκοῦρ, χάρις εἰς τὴν φιλοκαλίαν σας, ἔγινε παράδεισος. Δεξασθε τὰ εὐλικρινῆ συγχαρητήριά μου. Οἱ ἄνθρωποι ὑμῶν δὲν εἶχον δυνηθῇ ἢ δὲν ἤθελον νὰ μοὶ εἰπωσι πότε θὰ ἐπανήρξαθε; δὲν σὰς ἐρωτῶ ποῦ μετέβητε, τοῦτο δὲν μ' ἀποβλέπει.

Ἐχων μεγάλην ἀνάγκην νὰ σὰς ἴδω, νὰ συνδιαλεχθῶ μαζύ σας, ἐγκατεστάθην ἐνταῦθα ἀπόφασιν ἔχων ν' ἀναμείνω τὴν ἐπανάδον σας καθ' ὅλον τὸ θέρος, ἐὰν ἤθελε γίνε ἀνάγκη. Ἀκριβῶς, ἡ Ἐρριέττη ἐφάνη θελξικάρδιος, ὀλίγον δειλῆ, ἀμυχανοῦσα ἴσως, ἀλλὰ φιλόστοργος ὅσον ἡδυνάμην νὰ ἐπιθυμήσω. Καλῶς ἐπράξατε μὴ διδάξασα αὐτὴν νὰ μισῇ τὸν πατέρα της. Τὰ μυστικὰ τῶν γονέων δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὰ τέκνα των ἤμην βέβαιος ὅτι θὰ εὕρισκον τὴν Ἐρριέττην εἰς παντελῆ ἀγνοίαν ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Προκειμένου περὶ τοῦ Ραοῦλ, βραίνει καλῶς, προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν ἀξιωματικῷ, θὰ διανύσῃ τὸ στάδιόν του καὶ τοῦτο πρέπει νὰ σὰς εὐχαριστῇ, ἥτις λατρεύετε τὰ τέκνα σας. . . Νῆς ἀνὴρ δύναται ἀπ' ἑαυτοῦ μόνος νὰ ρεθῇ εἰς τὰς περιπετείας τοῦ βίου καὶ ν' ἀναδειχθῇ, ἀλλὰ προκειμένου περὶ νεάνιδος, οἱ γονεῖς κατέχονται ὑπὸ διηνεκῶν ἀνησυχιῶν, πρέπει νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἐπ' αὐτῆς, νὰ τὴν ἐδηγῶσι, νὰ σκέπτωνται περὶ τοῦ μέλλοντος. . .

Μὲ ἀκούετε φιλαρέσκως, βαρόνη, ἂν καὶ εἴσθε ἀνυπόμο-

μεγάλα τμήματα ἄτινα πάλιν ὑποδιγρέθησαν εἰς μικρότερα τοιαῦτα, ἕκαστον τῶν ὁποίων προίσταται εἰς ἐκ τῶν προκρίτων ἢ τῶν κυρίων προξένων, ἐπ' οὗ θὰ ἐποπτεύῃ ἔχων ὑπὸ τὴν διαταγὴν του ἕνα ἢ πλείονας ὑπαλλήλους δημοστυνομικούς. Οἱ κύριοι ἐπόπται ἐπὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως εὐλόγως δύνανται νὰ αἰτήσωσιν ὅπως τοῖς ἀπονεμάται ὁ τίτλος τοῦ τελεάρχου, ὃν ὁ μέγας πολιτικῆς τῶν οἰκῶν ἔφερον, ἐὰν βεβαίως φέρουσιν ἀποτέλεσμα τι ὄχι κατὰ τῆς χολέρας, διότι ἐὰν πρόκειται νὰ μὰς ἐπισκερθῇ, ἡ ἐπιτήρησις καὶ προμήθεια αὐτῶν δὲν θὰ σώσῃ τὴν πόλιν, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀληθῶς δυσώδους καταστάσεως εἰς ἣν εὕρισκονται πολλὰ τμήματα αὐτῆς, ἰδίως αἱ ἑβραϊκαὶ συνοικίαι αἰτίνας; πολλὰκις καθίστανται ἀδιάδοτοι ὡς; ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως; ἀκαθαρσιῶν. Οὐχὶ σπανίως ἀπαντᾷ τις ἐν αὐταῖς; κείμενα ἐν μακαρίᾳ καὶ ἀρμονικῇ καταστάσει πτώματα γαλῶν καὶ μυῶν καὶ ἄλλων κατοικιδίων ζῴων ἀποτελοῦντα συμπλέγματα, ἄτινα ἢ ἄρα ἀνεκτικότητος τῶν δημοστυνομικῶν ὑπαλλήλων δὲν μεταβάλλει, θεωροῦσα ταῦτα ὡς ὠραϊσμοὺς τῆς πόλεως; καὶ εὕρισκουσα τὴν ἀπ' αὐτῶν δυσωδίαν οὐχὶ; δυσάρεστον. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἑβραϊκῶν αὐλῶν δὲν εἰσερχόμεθα, ἀφίοντες τὸ ἔργον τοῖς κυρίοις ἐπόπταις. Τοῦτο μόνον λέγομεν ὅτι, ἐὰν πράγματι θέλωσι νὰ ἀπολυμάνωσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν πόλιν, ἵνα εὐλογηθῇ τὸ ὄνομα αὐτῶν, δεῖν νὰ ἐπιστήσωσιν ἄραρον προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀφίοντες τὴν ἄρσιν τῶν πτωμάτων καὶ τὸν λευκασμὸν τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων δι' ἄλλης ἐπιχρίσεως ἀσθέστου τοῦ; δημοστυνομικῆς ὑπαλλήλων; καὶ τοῖς ἰδιοκτῆταις, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αἱ οἰκίαι θὰ προσομοιάζωσι τάφοις; κεκοιναμέναις, οἵτινες ἐξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι, ἐσθῶν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Μὴ μιμνεσθε τοὺς Φαρισαίους, ἀλλὰ καθαρίσατε πρώτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος;

νος νὰ μάθετε τὸ αἷτιον τῆς ἐν Βωκοῦρ παρουσίας; μου. Λοιπόν, ἵνα μὴ σὰς βασανίσω πολλὸ, θὰ σὰς εἶπω ἀμέσως ὅτι ἦλθον ἐδῶ διὰ τὴν Ἐρριέττην.

Ἡ βαρόνη ἠσθάνθη φρίκην καὶ ἀνετινάχθη ἀποτόμως.

— Περὶ τῆς θυγατρὸς; μου! ἐπεφώνησε.

— Περὶ τῆς; θυγατρὸς; σας, ἐὰν εὐαρεστῆσθε, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος τονίζων τὰς λέξεις.

— Λοιπόν, κύριε, λοιπόν;

— Ὡ! τοῦτο εἶναι ἀπλούστατον; ἐσκέρθη ὅτι ἡ θυγάτηρ σας ἦτο ἐν ἡλικίᾳ γάμου καὶ εὗρον δι' αὐτὴν σύζυγον.

Ἡ βαρόνη ἠσθάνθη δεινὸν κτύπον ἐν τῇ καρδίᾳ της, τὸ δὲ ἐρώτημα ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ μετώπου της. Ἄλλ' ἤθελε νὰ μείνῃ ἡρεμὸς καὶ συνεκράτησεν ἑαυτήν.

— Ἀληθῶς, κύριε, μ' ἐκπλήσσετε, ἀπήντησεν ἐν τούτοις σπεῦδω νὰ σὰς εἶπω ὅτι ἀνωφελῶς ἐκοιτάσατε. Δὲν εἶμαι διατεθειμένη ἀκόμη νὰ ὑπανδρεύσω τὴν θυγατέρα μου; ὅταν ἐπιστῇ ἡ στιγμὴ, ἡ μήτηρ αὐτῆς, ἀκούετε κύριε, ἡ μήτηρ αὐτῆς; ἢ ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα, ἵνα εὕρῃ δι' αὐτὴν σύζυγον ἄξιον αὐτῆς.

Ὁ κ. Δεσιμαῖζ συνωφρυνθῆν.

— Βαρόνη, ὑπέλαθε, φαίνεσθε λησμονοῦσα ὅτι τὰ δικιωμάτα τοῦ πατρὸς; εἶνε ἴσα τοῦλάχιστον μὲ τὰ τῆς μητρὸς. Ἡ Ἐρριέττη δὲν δύναται νὰ νυμφευθῇ χωρὶς τῆς συναίνεσεως τοῦ πατρὸς; της.

— Ὡ! πατῆρ; της εἴσθε τόσο ὀλίγον!

ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. Τί ὄφελει ἡ ἀπλῆ σάρωσις τῶν ὁδῶν, ὅταν τὰ ἐκ τῶν ὑδρορροῶν καὶ τῶν πλυντηρίων ὕδατα ἐκχέωνται εἰς τὰς δημοσίας; ὁδοὺς ἀκωλυτεῖ, ρίπτωνται δὲ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τὰ ἀποκαθάρματα;

Ἐκ τῶν κκ. Προξένων ὁ τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, ἐποπτεύει τμήματος τῆς παραλίας, ἐν ᾧ αἱ ἑβραϊκαὶ συνοικίαι, ἀπὸ τῆς προχθῆς ἐπέβαλε πᾶσι τοῖς ἰδιοκτῆταις ὅπως καθαρίσωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἀποβάλλοντες πᾶσαν ἀκάθαρτον καὶ μολυσματικὴν ὕλην ἀπὸ τῶν αὐλῶν, χρίσωσι δι' αὐτὰς ἐξωθεν δι' ἀσθέστου, προβάς; μέχρι τοῦ ν' ἀπαγορεύσῃ αὐτοῖς; τοῦ νὰ τρέψωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν κατοικίδια πτηνᾶ, ἐν ἐκάστῃ ἐκ τῶν ἀπόρων ἑβραϊκῶν οἰκογενειῶν ἐκτρέφει ζεύγος; ἐν καὶ πλεόν. Ἄλλ' ἀμφιβάλλομεν ἐὰν θὰ εἰσακουσθῇ, διότι οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἐν τρώγλαις μεστὰς; μολυσματικῶν ὕλων καὶ ἀκαθαρσιῶν διατώμενοι, ἢ μάλῃμον ἐστιβασμένοι ὡς ταριχευτοὶ ἰχθύες, ἀγχιζόμενοι οὕτως ἀπροόπτως ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἰδιοτροπίας τοῦ κ. Blunt, φοβοῦνται μὴ κακὸν τι πάθωσιν.

Ὁ τῆς Ἑλλάδος κ. Γενικός Προξένος δὲν ἔχει πολὺ νὰ μεριμνήσῃ, διότι αἱ ἑλληνικαὶ συνοικίαι, ὧν μέρος θελεῖ ἐποπτεύει, συγκρινόμενοι πρὸς τὰς Ἑβραϊκὰς εἰσὶν ἐν ὑποφερτῇ καταστάσει. Οὐχὶ; ἦτον μετὰ ἀξιοπαύτου; δραστηριότητος ἐπελήφθη τοῦ ἔργου.

Παρὰ τοῦ κ. Γενικοῦ Προξένου τῆς Ρωσίας, παρ' ᾧ ἐγένετο ἡ τελευταία συνεδρίασις, πολλὰ ἀναμένομεν κρίνοντες ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ δραστηριότητος, πρὸ παντὸς ὅμως τὴν ἄρσιν ἀπὸ μέσον τῆς Ἑλληνικῆς συνοικίας τοῦ βουλγαρικοῦ σεμιναρίου, ὅπερ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐστία μολυσμοῦ.

Εὐτυχῶς τὸ ἐνταῦθα λοιμοκαθαρτήριον οἰκοδομηθὲν κατὰ τὸ 1863 ἀδρά; δαπάνης; τῆς Ὀθ. μ. Κυβερνήσεως; ἐν τῷ κολλήσῳ τῷ σχηματιζομένῳ ὑπὸ τῶν δύο Καρραμπουρνῶ (Μεγάλου καὶ Μικροῦ) διατελεῖ κατρεπωμένον, μὴ δυνά-

— Εἶνε σφάλμα σας; δὲν ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψετε τὸν σύζυγόν σας.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τὴν βαρόνης ἐξήφθησαν.

— Μὴ ἀναπολεῖτε εἰς τὴν μνήμην μου τὰ φοικαλέα πράγματα τοῦ παρελθόντος, κύριε, ἀνεκράξεν, οὐχὶ μὴ ἀναπολεῖτε ταῦτα!

— Ἔστω, εἶπεν, ἂς ἀφήσωμεν ταῦτα. Ἄλλως; ἔχετε δίκαιον, πᾶν ὅ,τι θὰ ἡδυνάμεθα νὰ εἰπωμεν τώρα δὲν θὰ μετέβαλλεν οὐδὲ κατὰ κεραίαν τὴν κατάστασιν, ἣν ἐδημιούργησαμεν ἐπανέρχομαι εἰς τὸ θέμα μου. Παρουσιάζεται; διὰ τὴν Ἐρριέττην μεγαλοπρεπῆς τύχη.

— Ἄλλὰ, κύριε, ὑπέλαβεν αὕτη, τίς ἢ ἐκ τῶν λόγων τούτων ὄφελαι;

— Συγγνώμην, κυρία, θέλω νὰ σὰς πληροφορήσω καλῶς.

Ἡ βαρόνη ἐποίησε κίνησιν ἀνυπομονησίας.

— Περὶ φροντῆς; τύχη! ἐξηκολούθησεν ὁ Δεσιμαῖζ; λοιπόν, ἐγὼ θέλω τὸν γάμον τοῦτον, καὶ σεις φαίνεσθε θέλουσα νὰ ἀντιταχθῆτε εἰς αὐτόν.

— Ἀπολύτως, δι' ὅλων τῶν δυνάμεών μου.

— Ὁ λόγος; σας οὕτος δὲν εἶνε ὁ τελευταῖος. Ὁ σύζυγος, τὸν ὁποῖον θέλω νὰ δώσω εἰς τὴν Ἐρριέττην, ὀνομάζεται Πέδρο Κάστορα.

— Δὲν γνωρίζω τὸν κύριον τοῦτον; ἡ Ἐρριέττη καὶ ἐγὼ οὐδέποτε ἠκούσαμεν τι περὶ αὐτοῦ.

— Δυνατὸν, ὁ κ. Πέδρο Κάστορα εἶνε βραζιλιανός, ἢ

μενον να δεχθῃ καθαρζυμένους. ὡς ἐκ τούτου δὲν ὠρίσθη ὡς τόπος καθάρσεως τῶν ἐξ Αἰγύπτου προερχομένων καὶ ἡ Θεσσαλονίκη καὶ οὕτω χάρις εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ τιμιότητα τοῦ ἀνεγείραντο: καὶ τὸ ἐργολάβου εἰμὲν μακρὰν τοῦ κινδύνου, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Κατῆς

Η ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1883

Ζάκυνθος, τῆ 17 Ἰουλίου 1883

Ἡ Ζάκυνθος ἐνδεδυμένη ἑαρινὰ ἱμάτια ἢ μᾶλλον ἡμίγυμνος ὡς δέσποινα ντεκολτέ, περιπατεῖ, κοιμάται, σφυρίζει, λούεται, ἐντρύφῃ ἐν ταῖς Ἑλλετικαῖς ἐξοχαῖς τῆς. Καὶ ἐνῶ αἱ Ἀθηναὶ κινούνται, διασκεδάζουσι, ροφῶσι καὶ τὴν κόνην τῶν ἰδῶν καὶ τὰς ἀπίρους ἑαρινὰς διασκεδάσεις, ἡ Ζάκυνθος καθευδουσα μηδεμιᾶς εὐτυχουσα διασκεδάσεως, οὔτε ἑαρινῶν θεάτρων, οὔτε ὠδικῶν καφενειῶν, οὔτε Φαλήρων, οὔτε ἀπμοτροχιδορῶν, γελᾷ καὶ μακαρίως διέρχεται τοὺς θερινοὺς μῆνας, ἀναπνεύουσα τὴν σὺραν μιᾶς Βασιλικῆς ἐπαύσεως, τὴν αὖραν Φαληρικῆς θαλάσσης, τὸ ἀρώμα τῶν ἐξοχικῶν παραδείσων τῆς καὶ τὰς μεσονυκτίους ἐρατεινὰς σερενάδας τῆς.

* *

Πολλαπλαῖ ἐκατοντάδες χωρικῶν Ζακυνθίων μεταβαίνουνσι κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα πρὸς θερισμὸν δημητριακῶν καρπῶν. Εἶνε θαυμαστὴ ἡ καρτερία καὶ ἡ ἥρωϊκότης τῶν ἀγροτικῶν τούτων τέκνων ἐν τῷ πορισμῷ ὀλίγων κοιλῶν σίτου. Διασκορπίζονται ἀνά τὰς ἀπεράντους σιτοφόρους πεδιάδας τῆς Ἀκαρνανίας καὶ διημερεύουσι ὑπὸ τὰς καθέτους ἡλιακὰς ἀκτίνας τοῦ Ἰουλίου, ἐπιτελοῦντες ἐργασίαν μεταλλευτῶν, ἔχοντες ὡς στέγην τὸν ὀρίζοντα, ὡς

κλίνην ὅπως ἀναπαύθῃσι τὴν διάπυρον καὶ νυκτὶ ἔτι ξηρὰν καὶ ἐρπετοῖς πλήρη γῆν, ὡς πλοῖον δροσερὰ ἀνέμου ρεύματα θερμοῦ ἀέρος ἰκανοῦ πρὸς ἀπολύμανσιν ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου, ὡς χλόην τοὺς ξηροὺς σιτοφόρους στάχτας καὶ ὡς σύνθετος ἀπόκτημα τοὺς πυρετοὺς. Καὶ ἀφοῦ μετὰ δεκαεπτῶν ἀκατάπαυστον θερισμὸν σωρεύσωσιν ἰκανὰ δράγματα στάχτων, ἡ ἀπειρος ἐκείνη στρατιὰ τῶν ἐπιγειῶν μυρμηκῶν καθεύδει εἰς τὴν θερμὴν, οὐχὶ ἐρωτικὴν καὶ τρυφερὰν ἀγκάλην, ἀλλὰ τὴν ξηρὰν γῆν, ὅπως μασήσῃ ὡς ἀμβροσίαν μέλινα καὶ σκληρὸν ἄρτον, ροφήσῃ δὲ ὡς νέκταρ ποτάμιον ὁλοῦν ὕδωρ, ὡς μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ἰκανοποιούσας ἰδὸν ἰσθμολογούμενοι οἱ σταχυοφόροι οὗτοι μαχηταὶ τὴν ἀποταμίευσιν ἰκανῶν κοιλῶν σίτου πρὸς χειμῆριον διατροφήν τῶν τέκνων αὐτῶν.

* *

Ἡ ἀνωτέρω ὄσφ ἀτελής ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἀκριβῆς εἰκὼν δύναται νὰ παραστήσῃ κατὰ προτέγγιν τὴν λήξαν ἐκλογικὴν κίνησιν. Ἐνταῦθα ἴσταντο οὐχὶ μία, ἀλλὰ δύο ἀντιμέτωποι στρατιὰὶ πρὸς κατὰκτασιν, οὐχὶ πλέον δραγμάτων στάχτων ἀλλὰ ψήρων. Τὰ δύο ἀντιπάλαιοντα κόμματα τὰ ἤδη πολυετῶς ἀντιμαχόμενα ἐρρωμένως ὑπεστήριξαν πολυτρόπως τοὺς ὑποψήφιους αὐτῶν. Καὶ μολονό: ἡ πολιτικὴ μερὶς τοῦ Λομβάρδου πρὸ τριακονταετίας νικᾷ, ἡ ἀντίθετος ἢ τοῦ κ. Ρώμα ὑπέδειξε ὑποψήφιον μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἐλπίδος ἐπιτυχίας, μετὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι ὑποστηρίζουσα τὸν Ἰωάννην Πλέσαν πρῶτον δῆμαρχον ὑποστηρίχεντα καὶ ψφισθέντα ὑπὸ τῆς πολιτικῆς μεριδῆς τοῦ Λομβάρδου ὅτι ἴσως ἐκτίσαστο καὶ ἰδίως ψήφους, μετὰ τῆς ἐπίσης ἀληθοῦς ἐλπίδος, ὅτι δύο τῶν κομματάρχων τοῦ Λομβάρδου ἦδη συνταχθέντες τῇ μερίδι τοῦ κ. Ρώμα ἠδύναντο ἀκούσας ψήφους μεθ' ἑαυτῶν ν' ἀποσπάσωσι καὶ μετὰ τῆς εὐλόγου πεποιθήσεως ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ Λομβάρδου καὶ ἐπομένως ἡ ἀνευ ἀρχηγίας, ἀνευ διευθύνσεως, Λομ-

βαρδικῆ στρατιὰ, θὰ ἐπολέμει ὡς πύλεμα στρατῶ, ἀνευ στρατηγού ὡς διευθύνεται πλοῖον ἀνευ κυβερνήτου.

Ἡ ἀπουσία τοῦ Λομβάρδου τοσοῦτον ἀπλοῦν γεγονός καὶ ὁμως ὡς ἀποτέλεσμα δυνάμενον νὰ ἔχῃ τὴν ἀπώλειαν μιᾶς ἐκλογῆς, τὴν ἤταν ἑνὸς κόμματος. Εἰς τὸν γινώσκοντα τὴν τελευταίαν τριακονταετῆ ἱστορίαν τοῦ τόπου τὸ τοιοῦτον φαίνεται τοσοῦτον σενσέ, ὥστε οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ κόμματος τοῦ κυρίου Ρώμα δὲν ἦσαν ἴσως ἐσφαλμένοι. Ὅτε κατὰ τὸ 1852 τὸ ριζοσπαστικὸν ἐνατόθα κόμμα ἠγωνίζετο κατὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀγγλικῆς προστασίας, ὁ κ. Λομβάρδος μετέρχετο λαϊκώτατα τὸν λατῶν τὴν εὐφροίαν τοῦ νεανίου προῖδων ὁ τότε παλαιστὴς τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ Ἰωάννου Λιγαρᾶς κατέπεισεν ὅπως δεχθῇ τὴν ὑποψήφιότητα τοῦ βουλευτοῦ. Ὁ Λομβάρδος γενόμενος βουλευτὴς ἠσπάσατο τὸ κόμμα ὑπερ ὡς πόθον εἶχε τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἑπταήσου, ἔλαβε τὴν σειομένην αὐτοῦ σημαίαν καὶ με σιθερὰν τὴν χεῖρα τὴν ἐπέχε, σημαιοφόρος αὐτὸς γονόμενος. Ἐπὶ τὴν πολυπόνον καὶ πολύρροον ἐκείνην σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ προόδου συνέρρευσαν τοσαῦτα πλήθη, ὥστε κατὰ τὴν δωδεκάτην Ἰούνιον Βουλὴν ὅτε οἱ ψφροφόροι ἦσαν εὐαριθμώτατοι, ἡ δὲ Ἀγγλικὴ Προστασία ἐθῆκεν εἰς ἐνέργειαν πᾶσαν πίσιν κατὰ τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ, ἐξελέγησαν ἐκ τοῦ κόμματος ἐκεῖνου καὶ οἱ δέκα βουλευταὶ ἀείποτε δὲ μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Ἐνώσεως ἤρτο τὸ κόμμα ἐκεῖνο τὴν νίκην, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀνδρική εὐφρογία ἦσαν τὰ κοινὰ στολισματα τῶν πολιτῶν. Ἡ ἔνωσις ἐπραγματοποιήθη, ἡ ἐντολὴ τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος συνετελέσθη, ὡς φόρον δὲ εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀκουράστους αὐτοῦ σκαπανεῖς ἀνέδειξεν ὁ τόπος τὸν πρῶτον ὑποψήφιον δῆμαρχον τοῦ κόμματος τοῦ Λομβάρδου τὸν ἀρχαῖον πολεμάρχον τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ Ἰωάννην Λιγαρᾶν δι' ἐμφαντικωτάτης καὶ καταπληκτικῆς ψηφοφορίας. Ἡ μεγάλη πλειονότης

τῆς τοῦ τόπου, ἡ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περιβαλουσα διὰ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης αὐτῆς τὸν Λομβάρδον, ἔκρινε δίκαιον ὅπως ἐξαιολογηθῇ συντασσομένη καὶ ὑποστηρίζουσα αὐτόν. Εἶνε δὲ τιμῆς καὶ ἀναγραφῆς ἀξίον ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ μερὶς συνεκρατίθη στερεὰ καὶ ἐπαυξανομένη τριακοντα ἔτη, καταγαγούσα νίκας ἐπιφανεῖς καθ' ἀπάσας τὰς βουλευτικὰς καὶ δημοτικὰς ἐκλογὰς, ἀχρι καὶ τοῦ ὑστάτου δημοτικοῦ συμβούλου. Καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτὴ μερὶς συνεκρατίθη ἐν ἀξιοτίμῳ εἰλικρινεῖ, μολονότι τὰ ὀκτὼ δέκατα τοῦ μετὰ τὴν ἔνωσιν πολιτικοῦ βίου ἐτέλεσεν ὁ Λομβάρδος ἐν καταφῶρῳ ἀντιπολιτεῦσαι, μολονότι καὶ ἐν τῇ βραχεῖα κυβερνητικῇ ἰσχύϊ οὐδὲ ἐν τῶν συνήθων κυβερνητικῶν ρουσετιῶν τοῖς πολιτικοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀπενέμετο.

Τὶς δεσμός συνέχει καὶ συγκατεῖ τὴν ἐπιζήλον ταύτην ἰσχύν; Τοῦ Λομβάρδου ἡ πολιτικὴ ὑπεροχὴ εἶνε τοιαύτη ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπνεεῖς πολέμοι αὐτοῦ τὴν ἀνομολογούσιν ὑποστηρίζοντες τὴν ὑπαρξίν ἀλλ' οὐχὶ τὴν παντοκρατορίαν αὐτοῦ. Ὁ Λομβάρδος ἐπὶ δωδεκαετίας ὅλην πολεμίσας τὴν Ἀγγλικὴν Προστασίαν καὶ ἀντιταχθεὶς διὰ καρτερικωτάτου σθένους καὶ συντριβούσας πολιτικῆς εὐγλωττίας κατὰ κραταιᾶς δυνάμεως ὁ διὰ τοῦ ὄγκου ἐξήκοντα πληρεξουσίων ριφθεὶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολυπλάγκτου ἔθνοσυνελεύσεως καὶ διὰ τῆς προσχωρήσεως αὐτοῦ τῷ νεαρῷ τότε κόμματι τοῦ Κομμουνδούρου κατορθώσας τὴν ἐπιψηφισιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς χώρας ἀπὸ ἐπαναστατικῆς κυμάσεως, τὸ μέλος τοῦ κραταιοτάτου ὑπουργείου τοῦ 1867, ὁ μελισταγῆς ῥήτωρ τῶν βουλῶν καὶ ἀπνεέστατος διώκτης τῶν προσωπικῶν ὑπουργείων καὶ τῆς Αὐλικῆς Καμαρίλλας ὁ τιμωρὸς τοῦ σιμωνιακοῦ ἄγους τοῦ 1874 ὁ κυριώτατος μοχλὸς, ἡ δεξιὰ χεῖρ, ὁ ἐπίσημος ἀνάδοχος τοῦ ὑπουργείου τοῦ 1875 καὶ τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φέρων τὴν ἐμφανῆ εὐ-

οικογένειά του περιρνή: ὡς ἡ τῶν Μεδίνα-Κέλι, ἡ τῶν Γουατεμάλα, ἡ τῶν Ἀρκτος, ἡ τῶν Ἀλδς, καὶ κατὰ γὰρ εἰς Ἰσπανίας ὁ Πέδρο εἶνε καὶ αὐτὸς εὐγενῆς καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων προτόντων του εἶνε καὶ ἐκατομμυριούχος.

— Τί ὠφελεῖ τοῦτο ἐμεῖ; Ὁ ὑπανδρεύσω τὴν θυγατέρα μου κατὰ τὴν καρδίαν τῆς, οὐδέποτε δὲ διὰ τὰ χρήματα.

— Τὰ χρήματα, κυρία, τὰ ὅποια φαίνεσθε ὅτι τοσοῦτον ἀποστρέφεσθε, δὲν δύναται νὰ βλάψωσι κατ' οὐδὲν τὰ πράγματα τῆς καρδίας. Προσθέτω ὅτι ὅτι ἀπὸ πολλοῦ γνωρίζω τὸν Πέδρο Κάστορα καὶ εἶναι φίλος μου.

— Ἀ!.. Κακὴ σύστασις!

— Ἀγαθὴ τύχη, εἶπεν ὁ Δεσιμαῖζ χαιρετῶν μὴ ἀποκρύπτετε τὴν ἰδέαν σας, κυρία βαρόνη. Προστίθημι ἀκόμη ὅτι ὁ Πέδρο Κάστορα ἀγαπᾷ πολὺ τὴν Ἐρριέττην.

Ἡ βαρόνη ἐξέβαλεν ἐπιφώνησιν καὶ ὑπέβαλε μετὰ εἰρωνίας.

— Ἀληθῶς εἶναι πολὺ ἀλλόκοτον τοῦτο. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀγαπᾷ τὴν θυγατέρα μου, τὴν ὅποιαν δὲν γνωρίζει, τὴν ὅποιαν οὐδέποτε εἶδε καὶ περὶ τῆς ὁποίας πιθανῶς οὐδέποτε ἤκουσε νὰ γίνεταί λόγος ἢ παρ' ἡμῶν!

— Ἀπατάσθε, βαρόνη, ὁ Πέδρο Κάστορα γινώσκει τὴν Ἐρριέττην, τῆς ὁποίας εἶδε τὴν ἐν τῷ οἴκῳ μου πανομνόντυπον εἰκόνα.

Νέα ἐπιφώνησις τῆς κυρίας Δεσιμαῖζ.

— Λοιπὸν, εἶπε μετὰ τοῦ αὐτοῦ εἰρωνικοῦ ὕφους, διότι

παρητήρησε τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἐπιτυχηῖ φωτογραφίαν, διὰ τοῦτο ὁ κ. Πέδρο Κάστορα σας ἤσθάνθη ἀναγεννώμενον ἐν ἑαυτῷ τοσοῦτῳ βίαιον πάθος διὰ τὴν θυγατέρα μου;

— Μάλιστα!

— Τῆ ἀληθείᾳ, τοῦτο εἶναι γελοῖον, καὶ θὰ ἐγέλων, μάλιστα, ὡς ἐγέλων ἀπὸ καρδίας ἐάν ἤδυνάμην ἀκόμη νὰ πρᾶξω τοῦτο. Ἀλλὰ μέχρις αὐτοῦ, κύριε. Ἐάν μόνον τοῦτο εἴχετε νὰ μοι εἴπητε, θὰ ἐπράττετε κάλλιον νὰ μὴ ἐλαμβάνετε τόσων ἐνοχλησιν.

— Ἐχετε ὑπόψιν, κυρία, ὅτι ἐπιθυμῶ τὸν γάμον τοῦτον.

— Καὶ ἐγὼ τὸν ἀποκρούω, διότι εἶναι ἀδύνατος!

— Διατί ἀδύνατος;

— Εἶπον ἤδη τοῦς λόγους μου: ἐπιθυμῶ νὰ φυλάξω τὴν θυγατέρα μου πλείον ὅσον τὸ δυνατόν μακρότερον χρόνον, ὅταν δὲ θ' ἀποφασίσω νὰ τὴν ὑπανδρεύσω, θὰ ζητήσω νὰ εὐρὼ τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὅποιον θὰ δυνθῶ ἀφόβως νὰ ἐμπιστευθῶ τὴν φροντίδα τοῦ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν εὐτυχῆ τὸν δὲ ἄνθρωπον τοῦτον θ' ἀγαπήσῃ ἢ Ἐρριέττην, διότι δὲν παραδέχομαι τὸν γάμον ἀνευ ὁμοιωμαίας συμπαιθείας, ἀνευ τοῦ ἐρωτος, τοῦ ἀληθοῦς ἐρωτος.

Ἡπατήθη ἐγὼ ἀναξίως, ὀρκίζομαι δὲ ὅτι δὲν θὰ ἀπατηθῆ καὶ ἡ θυγατῆρ μου! Ἐπαγρυπνῶ καὶ θὰ δυνθῶ νὰ τὴν ὑπερασπίσω ἐναντίον σας, ὅστις θὰ ἐζητεῖτε νὰ τὴν παραδώσῃτε εἰς ἕνα τῶν φίλων—φρονή τις μοῦ λέγει τοῦτο—ἀντὶ αἰσχρὰς ἀγορᾶς.

Ὁ κ. Δεσιμαῖζ ὠχρίσας καὶ ἔδηξε τὰ χεῖλην ἔτοιμος δὲ νὰ παραφερθῇ ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἑαυτοῦ.

— Δὲν θὰ προσπαθῶ νὰ μεταβάλω τὴν ὀλίγον κολακευτικὴν περὶ ἐμοῦ γνώμην σας, ἀπῆντησε, διότι θὰ ἀπετύγχανον ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ νὰ πιστεῖσατε ὅτι θέλω ὅσον καὶ σεῖς τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἐρριέττης. Ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ ὡσαύτως νὰ ὑπανδρευθῆ κατὰ τὴν καρδίαν τῆς, ὅταν δὲ γνωρίσῃ τὸν Πέδρο Κάστορα θὰ τὸν ἀγαπήσῃ.

Παράδοξον μειδίωμα διωλίσθησε διὰ τῶν χειλέων τῆς βαρόνης.

— Δὲν πιστεύω τοῦτο, ὑπέλαβεν, ἄλλως ἢ Ἐρριέττη δὲν θὰ ἰδῇ ποτὲ τὸν κύριον τοῦτον.

— Ἀπατάσθε, βαρόνη, ἀπὸ τῆς γῆς ἅμα ἀφίχθητε ἐγρηψα εἰς τὸν κ. Πέδρο Κάστορα, θὰ λάβῃ τὸ γράμμα μου σίμερον καὶ αὐριον πρὸ τῆς νυκτὸς θὰ ἦνε βεβαίως ἔδῳ.

— Τί! ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη μετ' ἀναγκασίας, ἐπράξατε τοῦτο χωρὶς νὰ μοι εἰδοποιήσῃτε, ἀνευ τῆς ἀδείας μου;

— Τὸ ἐπράξα. Ἐνόμισα ὅτι ἐδικαιοῦμαι, ἀνευ τῆς ἀδείας σας, νὰ προσκαλέσω ἕνα τῶν φίλων μου, ἵνα διέλθῃ ἡμέρας τινὰς πλείον μου ἐν τῷ οἴκῳ τῆς συζύγου μου.

— Ἀ! εἶσατε πάντοτε ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος! ἀπῆντησεν ῥιπτουσα ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα περιφρονησεως.

— Δὲν ἔσχον εἰσέτι τὸν καιρὸν νὰ νὰ μεταβληθῶ, εἶπεν. Ἀλλὰ κυρία ἄγνοεῖται ὅτι, ἵνα ἐπιτύχῃ τις τὸν σκοπὸν, πρέπει νὰ ἐξεύρῃ τὰ μέσα;

— Ὁ κύριος οὗτος δὲν θὰ γίνῃ δεκτὸς ἐνταῦθα.

Ὁ βαρόνος εἰκίνησε τὴν κεφαλὴν μειδιῶν.

— Δὲν φοβοῦμαι τοῦτο, εἶπεν, εἴσατε καλῶς ἀνατετραμμένη καὶ γυνὴ τοῦ κόσμου, ὅπως μὴ προσνεχθῆτε βαναύσως εἰς νεανίαν ἐξαιρέτων, διακεκριμένον ὑπ' ὄλας τὰς ἐπόψεις καὶ ὅστις, πρὶν σὰς γνωρίσῃ, θαυμάζει καὶ σέβεται ὑμᾶς. Ἐὰ τὸν ἰδῆτε καὶ θὰ φανῆτε μάλιστα εὐπροσῆγορος, ἐπειδὴ ὁ νεανίας οὗτος δὲν ὑποπτεῖται τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τοῦ μακροῦ ἡμῶν χωρισμοῦ.

— Ἀλλὰ τέλος, κύριε, τί ἐλπίζετε;

— Τὸν γάμον.

— Ὅχι, ὄχι!

— Ὅθ' μεταβάλῃτε γνώμην!

— Ποτέ!

— Βαρόνη, μὴ εἴσατε τοσοῦτον ἐπίμονος ὁ Πέδρο Κάστορα δὲν εἶνε τυχαῖος τις τὸ προσόντα του τὸν καθιστῶσιν ἀξιολογώτατον νεανίαν θὰ σὰς ἀρέσῃ, ὅπως θὰ ἀρέσῃ καὶ εἰς τὴν Ἐρριέττην. Δὲν εἶνε μόνον ὑπερπλοῦτος, ἀλλ' ἀκόμη τίμιος, ἀγαθὸς καὶ γενναῖος. Σὰς βεβαίως, δὲν συνέλαβον ἐγὼ πρῶτος τὴν ἰδέαν τοῦ γάμου του, οὐδὲ ὠμίλησά ποτε περὶ ὑμῶν καὶ τῆς Ἐρριέττης. Ἰδὼν καὶ θαυμάσας τὴν φωτογραφίαν ἐτρόσθη. Εἶπέτε ὅτι τοῦτο εἶνε ἀλλόκοτον, ἀλλ' ἀδιάφορον πῶς ὁ ἔρωσ ἐργεταί, ἀφοῦ ὑπάρχῃ. Ναι, ὁ Πέδος Κάστορα ἀγαπᾷ τὴν Ἐρριέττην καὶ μοῦ ἐζήτησε τὴν χεῖρά τῆς.

φικαν, επί τῆς ράγως τὴν πολυετῆ πείραν, ἐπὶ τῆς ψυχῆς τὴν εὐστάθειαν τοῦ χαρακτῆρος, ἐπὶ τῶν χειλέων τὴν θέλ-
 ξασαν καὶ συμπαρασύρασαν τὰ Κοινοβούλια δύο χωρῶν εὐ-
 γλωττίαν καταράκτου εἶπετο ὅτι ἡ ἀπουσία αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
 τελευταίας Δημοτικῆς ἐκλογῆς θὰ ὑπελογίζετο ὡς μέγα
 κεφάλαιον ὑπὸ τῆς ἀντιθέτου αὐτοῦ μερίδος. Ἀλλὰ...

*
 Ἀλλὰ αἱ ἐλπίδες, αἱ πεποιθήσεις, αἱ ἐνέργειαι, οἱ ὑπο-
 λογισμοὶ καθυστέρησαν κατὰ 479 ψήφους, ἡ νίκη ἐπέστρεψε
 πολλοστὴν ταύτην φορὰν τὴν αὐτὴν πολιτικὴν μερίδα, ἥτις
 ἀνευ μὲν διευθύνσεως, ἀλλὰ τῇ ἀξιοτιμῆτῳ εἰλικρινείᾳ, ὁμο-
 νοίᾳ καὶ δραστηρίῳ ἐνεργείᾳ ἀνέδειξε διὰ μεγάλης πλειο-
 ψηφίας Δῆμαρχον τὸν ὑποψήφιον αὐτοῦ Λουκά Καρρέρ, ὁμοῦ
 δὲ ἅπαντας τοὺς τε Παρέδρους καὶ Συμβούλους.

Δεῦνος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Πέστη, 3 Αὐγούστου. Τὸ κακυροδικεῖον Νορεγκά-
 σης ἐξέδωκε σήμερον τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως
 «Τίσα-Ἐσλάρ». Πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆς
 νεκρᾶς Οὐγγρίδος πρὸς ἐκτέλεσιν Ὀρηκευτικῶν τελετῶν
 κατηγοροῦμενοι ἐκηρυχθησαν ἄθῳσι.

Νεάπολις, 3 Αὐγούστου. Σήμερον ἠσθάνθησαν ἐν Ἰ-
 σκία νέαν καὶ σφοδρὰν δόνησιν σεισμοῦ. Ἡ κορυφή τοῦ ὄ-
 ρους Ἐπαρανέονι κατέπεσε.

Παρίσις, 3 Αὐγούστου. Τηλεγράφημα ἐκ Ζαϊγγῶ
 ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ Τοῦ-Δούκ, αὐτοκράτορος τοῦ
 Ἀννάμ.

Κάβρον, 3 Αὐγούστου. Χθὲς, ἀπεβίωσαν ἐν τῇ πόλει
 ἡμῶν ἐκ χολέρας 194.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ τιμαὶ μεθ' ὅλας τὰς γενωμένας ἐφέτος σπουδαίας τελειοποιήσεις ἔμειναν αἱ
 αὐταί, αἰαὶ καὶ πέφυσι, τούτῳστιν

Εἰστέθρα λουτρῶν	λεπτὰ 40
» ἐνδυμάτων (ποδῆρας ἐσθῆς χειρῶμακτρον).....	» 20
» ψυχρολουσιῶν	» 1.10

καὶ περικελίς).....

Τὰ μικρότερα τῶν 8 ἐτῶν παιδία πληρώνουσι τὸ ἡμισι, τουτέστι λεπτὰ 20 δι'
 ἕκαστον λουτρῶν, αἱ δὲ Κυρίαί, ἐπειδὴ τὰ δωμάτια αὐτῶν θέλουσιν εἶναι ἐστρω-
 μένα διὰ πάπτως πάντοτε καθαροῦ καὶ στεγνοῦ, πληρώνουσι δι' ἕκαστον λου-
 τρῶν λεπτὰ 5 ἐπὶ πλέον.
 Τὰ λουτρά εἶναι ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς
 4 μ. μ. μέχρι τῆς μ. μ. 6

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- Δευτέρα** ὥραν 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι'
 Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλίνην, Κατάκωλον,
 Μάραθρον, Πύλον, Κορώνην, Καλάμας, Γύθειον, Λε-
 ωνίδιον Σπέτσας, Ἰθάκην καὶ Πειραιᾶ.
- Δευτέρα** » 6 π. μ. Δι' Αἴγιον, λουτρά Μεθάνων, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας,
 Χέλιον, Ἄστρον, καὶ Ναύπλιον.
- Τρίτη** » 7 μ. μ. Αἰγίον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Αἰμνολοῦτρά Αἰδηψοῦ,
 Ἀταλάντην, Στυλίδαν, Ὠρεοῦς, Ἄλμυρον καὶ Βόλον.
- Παρασκευὴ** » 6 π. μ. Ἰθάκην, Σπέτσας, Αεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Λο-
 ρώνην, Πύλον, Μάραθρον, Ἀγ. Κυριακὴν Κατάκωλον,
 Ζάκυνθον, Κυλλίνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κορίνθον,
 Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.
- Παρασκευὴ** » 6 μ. μ. Δι' Αἰγίον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, λουτρά Αἰδηψοῦ
 Στυλίδαν καὶ Βόλον.
- Σάββατον** » 6 π. μ. Δι' Αἴγιον, λουτρά Μεθάνων, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέ-
 τας, Χέλιον, Ναύπλιον,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

- ΚΥΡΙΑΚΗ** 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλα-
 ξεῖδιον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.
- ΚΥΡΙΑΚΗ** 8 μ. μ. Διὰ Δαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Αἰμνῶν, Ἀταλάντην,
 (Αἰδηψὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδαν, Ὠρεοῦς Μιζέλην, Ἄλμυρον καὶ Βόλον.
- ΚΥΡΙΑΚΗ** 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἄμφορον καὶ Θήραν.
- ΤΡΙΤΗ** 6 1/2 π. μ. Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρον, Ναύπλιον.
- ΤΡΙΤΗ** 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ἰστέραν, Τήνον, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἀνδρόν, καὶ
 κατὰ δεκατετραήμερον διὰ Γαύριον Ἀνδρόν, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σύρον.
- ΤΕΤΑΡΤΗ** 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀπρόπλιον
 κατ'εὐθεῖαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βρεντήσιον ἔτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον,
 Βιτινήσιον, Αἴγιον, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλλίνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον.
- ΤΕΤΑΡΤΗ** 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βόλον, Σάϊαθον καὶ Σκόπελον.
- ΠΕΜΠΤΗ** 7 π. μ. Ἰθάκην, Σπέτσας, Ναύπλιον. 7 μ. μ. Σύρον, Σέριφον, Σέριφον, Ἰθύνον.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν διὰ
 Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοῦς, Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν ἔτερον ἀπρόπλιον
 τὴν πρῶταν ἐκαστοῦ Σάββατου διὰ Μεσολόγγιον, Ἄστρον, Μύτικα, Ζαθέβαν,
 Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαώφραν, Βόνταν, Μενίδιον καὶ Καρφασσάβον.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 7 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,
 Αεωνίδιον, Κυπαρισίαν, Κούφραν, Γύθειον, Αἰμνῶν, Καλάμας.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ** 7 1/2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύθον, Σύρον, Τήνον, Μύκονον καὶ Κρήτην.